SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR DEN DANSKE OG NORSKE
MISSION AF JESU KRISTI KIRKE
AF SIDSTE DAGES HELLIGE

FEMOGFIRSINDSTYVENDE AARGANG

1936

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

KØBENHAVN
UDGIVET OG FORLAGT AF ALMA L. PETERSEN
PRIORVEJ 12, KØBENHAVN
TRYKT HOS F. E. BORDING A/S

INDHOLD

Side:

Aalesund Kv. Hj. Forening . . 135
Admiral Byrd besøger Salt Lake City . . . 109
Afløst . . . 531
At de maa se eders gode Gerninger . . . 361
At kende Gud, den største Gave . . . 474
Augusta Winters Grant . . . 358

Bagtagelse . . . 21
Bagtalelse . . . 487
Bikubepiger paa Rejse . . . 422
Broder C. M. Nielsen paa Mission blandt »Cutleriterne« . . 489

Da Nilflodens Vande flod ind i Ægyyten . . . 114
De hellige Skrifters Oprindelse . . . 306
Den 3. April for 100 Aar siden . . . 162
Den Helligaand — en Helliggorer . . . 262
Den Kv. Hjælpeforening i Danmark . . . 122
Den Kv. Hjælpeforenings Formaal . . . 127
Den Kv. Hjælpeforenings Medlemmer . . . 128
Den nye Evangelieuddeling . . 366
Det Ny Testamentes Historie . 36
Det skandinaviske Konferencemøde i Salt Lake City Oktober 1936 . . . 508
Drammens Grens Kv. Hjælpeforening . . . 135
Dragende en Trekvogn over Slettene . . . 56

Efterfølg Naturens Lov . . . 541
En Aapenbaring . . . 423
En alvorlig Bøn . . . 31
En Ankomst og et Farvel . . . 402
En Appel til Kirkens Medlemmer . . . 282

Side:

En Faders Bøn . . . 564
En Fodselsdag . . . 123
En god Samaritan . . . 357
En Moder . . . 187
En ny Bok om Mormons Bok 317
En Opmuntring til Ungdommen . . . 433
En tom Grund ved Korsvejen 243
Er Religion Ulejligheden værd 498
Et Brev fra Niels P. Andersen, Salt Lake City . . . 152
Et ejendommeligt Folk . . 301, 444, 459, 492, 511, 533
Evig Ungdom . . . 456

Fasteofring . . . 486
For 86 Aar siden . . . 258
Fra Salt Lake City . . . 318

Gud eller Religion . . . 27
Guds Sønner . . . 25
Gyldne Regler for unge Mænd 328

Hvad betyder mest i Livet . . . 125
Hvad bragte Verden til at søge efter Fædrene . . . 137
Hvad I ikke have gjort . . . 538
Hvem er min Næste . . . 126
Hvorfor gaar vi i Søndagsskole . . . 540
Hvorfor hans Ven blev døpt . . 491
Hvorfor lever Du? . . . 56

I din Ungdoms Dage . . . 463
I Skumringens Favn . . . 413
Igennem Opfindelserne . . . 367
Ikke alene . . . 321
Inbjudan til Ungdomskonferencen i Malmø, Sverige . . . 256
Indianer-Skikker og -Vaner . . 514

Jorden og Mennesket . . . 65
Joseph Smiths ideelle Samfundsordning . . . 73
Jøderne bliver Kristne i Tusindvis . . . 47

Side:

Kirkens første Præsidentskabs Bud til Kirken 234
Kundskab bør benyttes 111
Kvindelig Hj. Forenings aarlige Hilsen 120
Kvinden og Præstedømmet .. 188

Lotteri og hensigtsmæssig Livsforelse 54

Maria fra Galilæa 517
Moyas (Indianere) i Lyset ... 321
Med Gud som Far ..—...... 472
Medlem af U. S. A. Senat udtaler sig angaaende det danske Folk 392
Menneskets Forudtilværelse.. 426
Mit Indtryk af Joseph Smith 61
Mindedag 125
Missionæren og Menigheden. 437
Missionspræsidenter paa Besøg 317
Mormon Bataillonens March. 5
Mormonismen for Retten 522
Mormonismen en Anledning. 391
Moses' Bog 416
Moss Kv. Hj. Forening 134

Naturvidenskab og Religion.. 11
Negerne og Præstedømmet .. 283
Nu hvil Dig Sanger 337
Ny Præsident af den Norske Mission 279
Nyheder af Interesse.. 34, 61, 62, 63, 197, 198, 207, 486, 507
Nytaarshilsen:
Kirkens første Præsidentskab 2
Præs. H. M. Knudsen 4
Kv. Hj. Forening, Salt Lake City 22
Katrine Kristensen 34
Næstekærlighed 198

Og Bøkene var aapnet 323
Og en anden Bog blev aabnet 95
Omkring den Kv. Hj. Forenings 94 Aars Fødselsdag. 123
Oplysningsbyrå ved Højen Comorah 348
Opstandelsen 166
Oversæt din Religion 288
Overvinder nye Vanskeligheder 259

Pigen som skiftede Mening .. 97
Præsident Clark udnævnt af Folkeforbundet 155

Side:

Præsident Heber J. Grant tatil de Hellige paa Somoa gennem Radio 348
Præsident Heber J. Grant ... 529
Præsident Nobel, Logan Tempel 541

Sinnets Helse og Pleje I 191
» » » » II 219
» » » » III 268
» » » » IV 293
Skjulte Skatte 299
Som Ungdommen ser paa Religion 210
Sorg og Prøvelser 44
St. Paulus Brev til de Efesere 190
Stor Opvækkelse i Norge 174
Sundhedens Lov 107

Tale af Arly Thomsen, Silkeborg 371
Tale af Joseph Fielding Smith af de Tolvs Raad 330
Tale over Valgsproget, Ejnar Eriksen 385
Tiendeloven 528
Til de norske Søskende, Præsident Knudsens Farvel ... 336
Tilgivelse 149
Tolerance 223
To nye Templer 383
Troen paa Vidnesbyrd 298
Trondheim Kv. Hj. Forening. 133

Uddrag af Præs. Heber J. Grants Tale 354
Ungdomsstævnet i Aarhus .. 222
» » » Referat 273
Ungdomsstævnet i Norge 276
» » » Referat 339
Ungdomsforeningernes Valgsprog 393

Venskab 160
Verdens Behov for Sandhed. 378
Verdens-Kongres ærer Kirkens Ledere 224
Verdens Stilling — Kaos 410
Videnskapen og Mormons Bok 196
Vidnesbyrd angaaende Tiendeloven 319
Visdomsordet som Befaling.. 109
Vor Herre den Kristus 363
Vor Opgave 132
Værer derfor fuldkomne 17

Side:

DEN DANSKE MISSION:

Aarhus Grens Ungdomsforening 466
Ankomst og Beskikkelser.. 7, 104, 157, 229, 303, 471, 519
Afløsninger 24, 157, 232, 518
Besøg i København 350
Daabshandlinger 174, 205, 303, 350, 396, 422, 484, 519, 542
Distrikts-Konferencer ... 159, 398, 479
» » Referater:
Aalborg 226, 470
Aarhus 227, 483
Bergen 253
Esbjerg 204, 468
København 228, 517
Odense 228, 485
Dødsfald 85, 86, 204, 206, 230, 231, 397, 468, 542
Friluftsmøder 349
Forflyttelser .. 7, 25, 60, 157, 174, 231, 304, 519
Foredrag i København .. 104, 174
Fællesmode for Hjælpeforeningerne 374
Fødselsdage 251, 303, 350
Grenskonferencer 85, 157
Julekoncert i Kobenhavn 7
» i Aarhus 60

Fest:

Genealogisk Forening, Aalborg 106
Kv. Hj. Forening, Aarhus .. 158
» » » Odense 173
» » » Kobenhavn 349
Primary, Randers 158
» København 203
» Kobenhavn 439
» Esbjerg 484
» Aarhus 566
Søndagsskole og Primary, Randers 543
Sondagsskolen, Kobenhavn 251
» » 567
Ungdomsforeningerne,
» Aarhus 203
» Odense 350
» Silkeborg 480
» Esbjerg 542
» København 567
» Aalborg 568
Koncert i Randers 60
Koncert i Silkeborg 375
Kobenhavns Sangkor i Slagelse 104
Missionærmøde i København 397
Ny Missionssekretær 203
Ny Kirkebygning i Esbjerg .. 59
Ny t Grensforstanderskab i Esbjerg 158
Nyt Grensforstanderskab i København 398
Samarbejde mellem Søndagsskolen og Primary 302
Tilbage fra Norge 349
Ungdomsstævnet i Aarhus ... 205

* * *

DEN NORSKE MISSION:

Avløsninger 203, 280, 347, 373
Ankomst og Beskikkelser 160, 202, 253, 279, 373
Bergens Gren 183
Bergens Grens Orkester 200
Besok 347
Dåpshandlinger 87, 182, 201, 346, 399, 479
Dodsfall 60, 87, 159, 280, 399, 447
Drammens Grens Forstanderskap 253
En Mormons Bok Udstilling og stort Bok Salg 183
Fest i Aalesund 183
Forflyttelesr 202
Fra Kristiansund 254
Fødselsdage 112
Fodsler 87
Gleaner-Piger og M-Mænd i Frederikstad 182
Gleaner-Piger og M-Mænd i Stavanger 36
G. U. F. i Norge 111
G. U. F. i Oslo 111
G. U. F. Trondheims Gren ... 184
Gron og Gull Ball 182
Milton H. Knudsen 479
Missionærer i Kristiansund .. 253
M-Mænd, Sportsklub, Frederikstads Gren 202
Nytaarsfest i Stavanger 35
Oslo Sangkor 182
Præsident Knudsens Omrejse i Norge 252
Primary Organisation, Kirkenes 181
Trobokftig Sverm 183
Vielser 87, 253, 347

* * *

Side:

POESI:

Aftenbøn 432
Asters 106
Bikubepigernes Sang 520
Bønn 384
Dobbelt Moral Standard 443
Dyrk ej din Gud forgæves ... 272
Død hvor er din Brodd 59
Elsk din Næste 64
Frejdigt Mod 436
Frem, Ungdom, frem 215
Giv ikke op 420
Gleanerpigernes Sang 539
Guddomslyset 489
Haab 265
Har du en Far 156
Har du et Arbejd tungt som faa 351
Har du mange Sorger mødt . 232
Hver liden Sorg 88
Jeg ved, at Gud i Himlen ved 322
Jesus 31
John Wesleys Regel 328
Julens Bud 546
Kvinner 181
Kække, stærke Ungdom 216
Lad dit Lys skinne 410
M-Mændenes Sang 504
Min Bøn 318
Moders Dag 1936 186
Nu folder jeg Haand og Tanke 304
Opsæt aldrig 208
Præsident Grants 80 Aars Fødselsdag 531
Solnedgang 448
Takk 179
Tak lille Mor 187
Takk og Bønn 445
Tal gode Ord 199
Tanker om Bøn 178
Tanker til dig, som tænker .. 460
Tornekronen 165
Ungdomssang 352
Velkomstprolog ved Stævnet i Aarhus 276
Virkelig Rigdom 356

* * *

REDAKTIONELT:

Julehilsen, Præs. Lyman 551
» fra Norge 553
» fra Danmark 554
Skandinaviens Stjerne 555
Bedre Føde 8

Side:

Betaler det sig at være religiøs 266
Bibelen og Religion 505
En betydningsfuld Aanalogi .. 411
En det sandt 334
En praktisk Religion 240
Frimodighed 315
Føde og Helbred 359
Helbredelse ved Tro og Læger 217
Herrens Tiendedel 289
Hilsen, Velvillie og Velsignelse 457
Hvad Folk ikke ved om Mormonismen 194
Hvad Verden trænger mest til er Religion 532
Hvad vi mest af alt behøver .. 28
Hvorledes man kan faa sine Bønner besvaret 147
Kan de Døde frelses? 171
Kan De tro det? 241
Moralsk Raad til nye Medlemmer i Kirken 51

* * *

Rettelser 181, 194, 413

* * *

ILLUSTRATIONER:

K. H. F. Hovedbestyrelse
» » i Danmark .. 121
» » i Norge 131
» » i Aalesund ... 136
Kirtland Tempel 161
En lykkelig Moders Dag 186
Bergens Grens Orkester 200
Havaii Tempel 209
S. D. H. Kirke i Washington D. C. 233
Erastus Snow, Nordens Apostel 258
De forenede Sangkor, Aarhus 281
Ikke alene 305
Logan Tempel 329
Funktionærer i norske Ungdomsforeninger 340
Templet i Manti 353
Præsident Alma L. Petersen og Hustru 554
Præsident A. Richard Peterson 374
Præsident Knudsen og Hustru 336

Præsident Grant og Henry Ford 361
Tabernaklet i Salt Sø Staden 378
Præsident Merrill og Hustru . 401
Præsident Lyman og Hustru . 403
Mormon Bataillonens Monument 426
Bergens Bikubepiger 446
Præsident Grant 497
Familien Smiths Hjem, Palmyra, N. Y. 450
Landskab i Utah 473
Tabernakelkoret, Salt Lake City 521

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 1 | 1. JANUAR 1936 | 85. AARGANG

1935 — 1936

Glædeligt Nytaar!

NYTAARS-HILSEN

FRA KIRKENS FØRSTE PRÆSIDENTSKAB.

Ved Udgangen af dette et andet flygtende Aar, giver en smuk gammel Skik os atter en Lejlighed til at udtrykke vor Taknemlighed til hinanden for Gaver og Velsignelser, vi har modtaget, og paa ny at kundgøre Budskabet om »Fred paa Jord, og i Mennesker Velbehagelighed«.

Dog hilser vi eder denne Gang med Følelser af Taknemlighed blandet med Ængstelse.

I Ærbødighed og Taknemlighed anerkender vi Herrens rige Velsignelser, inspirerende Ledelse og guddommelige Beskyttelse. Nu, som altid, naar vi vender os til ham, fyldes vore Hjerter med en Følelse af fuldkommen Tryghed.

Ligeledes naar vi betragter Kirkens Arbejde i de sidste ni Maaneder, har vi Grund til at føle os opmuntrede og taknemlige. Fremgang i mange Retninger reflekterer Trofasthed og Paalidelighed hos Kirkens Medlemmer, saa vel som deres Styrke og Evne til uden Klage at møde indskrænkede Indtægter og økonomisk Ulykke. Fem nye Zions Stave, 46 nye Wards siden 1ste Januar; Forbedring og Fremgang i Præstedømmets forskellige Kvorumer med Hensyn til Overværelse af Møder og i Udførelsen af Broderskabets Pligter beviser en bemærkelsesværdig Ihærdighed og Interesse. 417 flere Missionærer i Missionsmarkerne den 30. Sept. 1935 end den 30. Sept. 1934, under de nuværende finansielle Vanskeligheder, Fremgang i Ydelse af Tiende og Ofringer er Kendetegn paa en urokkelig Tro hos Kirkens Medlemmer. Sikkerlig, fra et kirkeligt Synspunkt er der Grund til Taknemlighed.

Ængstelige Følelser rejser sig imidlertid, naar vi betragter den Uro og Forvirring, der hersker blandt Verdens Nationer. En fremragende Statsmand har sagt: »Man raaber Fred, Fred; men der er ingen Fred.« Heller ikke vil der blive Fred, før Retfærdighedens Aand behersker Menneskeslægten.

Nitten Aarhundreder er kommet og gaaet, siden Kristus-Barnet kom til Jorden. Hans guddommelige Mission, som forudsagt af Profeterne, var at bringe Lys til dem, der sidder i Mørke og i Dødens Skygge, at lede vore Fjed ind paa Vejen til Fred. Fuldt vel vidste han, at dem, der bestandig vilde sidde i Mørke, vilde være blinde for det Lys, som han tilbød dem; og ikke tilfredse med selv at vende sig fra Lyset, vilde forfølge dem, som ønskede at vandre paa Fredens Sti. Som han skuede frem over Aarhundreder, saa han Millioner, som med Vilje vilde forkaste de Principer, der fremelsker Har-

moni, Broderskab og Velvilje, og i Stedet holde fast ved de Ting, som fostrer Kiv og Uenighed, Sorg og Død.

Dog saa han ogsaa, at i en fjern Fremtid Menneskenes Øjne vilde uvilkaarlig blive aabnede, saa at de endelig vilde se, at alene i Kristus og hans Lære vil saavel Nationerne som Individerne finde Fred.

Maaske har der aldrig i Menneskeslægtens Historie været en Tid, hvor Fredens Budskab mere passende kunde forkyndes end netop nu. I Dag, i Modstrid med Kristendommens Principer, truer Krig med at ødelægge det fredelige Samkvem mellem Nationerne. Mørke Skyer af Ufred og Trængsel samler sig truende over Civilisationen. For at befordre Ufred og Splid udsender Fredens Fjende sine Tjenere, Ærgerrighed, Begærlighed, Misundelse, Umaadelighed, Had, Gudsfornægtelse at udsaa sin Sæd af Misforstaaelse, Bitterhed og dødelig Konflikt.

Hvor mørke end Skyerne ser ud, véd vi dog, at Fredens Sol skinner endnu, at Stemningen imod Krig og uretfærdig Konflikt vinder fremad med hvert Aar, der gaar.

Millioner af ærlige Hjerter bløder ved Tanken om, at Videnskabens store Resultater anvendes til Ødelæggelse af Byer og den brutale Udryddelse af Menneskene. Disse Millioner og andre Millioner burde fremhæve Lyset og Eksemplet af Kristi Liv og derved fremskynde den Dag, da Menneskene skulde omsmede deres Sværd til Hakker og deres Spyd til Haveknive, og et Folk skal ikke løfte Sværd imod et andet, og de skulde ikke ydermere øve sig i Krig.

Det, som Verden trænger mest til i Dag, er Fred — den »første menneskelige Velsignelse«.

At fuldbyrde dette Storværk og holde sig fra Blodsudgydelse er paalagt Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige ved guddommelig Aabenbaring. Midt under Forfølgelser og Lidelser blev Kirken paabudt af Herren at søge om Fred — ikke alene med dem, som havde forurettet os, men med alle Mennesker:

Opløft Fredens Fane og kundgør Fredens Budskab til Jordens Ender;

og giv Fredsforslag til dem. der har forfulgt eder, efter Aandens Røst, som besjæler eder, og alle Ting vil samvirke til eders Gavn.

Harmonien af Englenes Sang »Fred paa Jord, og i Menneskene Velbehag« har tonet ned gennem de Aarhundreder, der er gaaet hen, og genlyder endnu med voksende Indflydelse i Millioner af menneskelige Hjerter. Sandt nok, Egenkærlighed, Begærlighed, Ufordragelighed, Ærgerrighed og andre Fjender af Freden vil vedblive at gøre Bytte blandt

Menneskene; men Skaden, som de forvolder, vil blive mindre, eftersom Kristi Aand udbredes, og Principerne af Evangeliet af det fuldere Liv bliver mere akcepteret i Nationernes Ledelse.

I dette Øjemed anmoder vi de Sidste Dages Hellige og oprigtige Mænd og Kvinder overalt i Verden om at leve for Freden og Menneskets Broderskab som Guds Børn. For at fuldkomme dette maa hvert Hjerte være besjælet af Sandhedens Idealer. Ærlighed, Paalidelighed og Retsindighed vil tilkendegives i al vor Handel og Vandel med vore Medmennesker; Venlighed og Hjælpsomhed vil træde i Stedet for Egennytte og Grusomhed; Ærefrygt for Gud og alt det, der er helligt, vil træde i Stedet for den Tvivl og Foragt, som sammenskrumper og forhærder Sjælen. Enhver vil hævde som sit Livs Ideal Guds eenbaarne Søn Jesus Kristus; vil anerkende hans Skaberevne, hans fuldkomne Karakter og Førerskab og vil antage, hvad en forstyrret Verden en Gang ufejlbarlig maa anerkende, at gennem ham alene og ved Lydighed til hans Evangelium kan der skabes Fred paa Jorden og Velvilje blandt Menneskene.

Heber J. Grant.
J. Reuben Clark Jr.
David O. McKay.

NYTARS HILSEN.

Alle gleder sig i noget nyt, og det gjelder også for årene. Vi alle elsker et nyt barn og hvorfor ikke? Du vil bli en raring, dersom du var et barnahater. Men hvad er et nyt år? Når vi kommer til grunns, så er et nyt år ikke noget å stunde over. Hvorfor? Fordi det er ikke noget nyfødt på den 1ste Jan. Det er bare evighetens løp, som vi finder oss i. Der kan ikke bli noget som et nyt år i virkligheten. Evighet er enhet og kan ikke deles, og vi er evighetens barna, derfor er en dag likeså verdifull som en annen. Siste dagers hellige har en filosofi om livet, som viser oss nødvendigheten av å fremkomme med nye forsetter hver dag. Hver dag burde bli et nyt års dag for oss. Hvorfor kan vi ikke beslutte å gjøre hvert dag i det kommende år til et nyt års dag? Og når hvert dag er forbi, lat oss skrive ned hvert forsett, som har blitt fullført.

Et forsett, som kan gjelde for hver dag, er: »Jeg skal elske min neste som mig selv.« »Jeg skal ei tal ondt idag, bare det gode vil jeg snakke om.«

Må hver dag bli et nyt år for Dere alle.

H. M. Knudsen.

MORMON BATALLIONENS MARSJ.

Det var en, som spurte, om nogen av de, som satt rundt leirbålet, hadde været med Mormon-Bataillonen. Men endog de eldste av dem sa, at de hadde ikke hatt den ære. Dog hadde br. Brown en onkel, som hadde deltatt i den vidunderlige marsj over landet, ennvidere hadde han lest Daniel Tylers bok om »Batvaillonens historie«, og så blev han bedt om å fortelle.

»Jeg kan bare gi dere et glimt,« begynte br. Brown, »av en stor og viktig marsj. Dere vil huske, at De Sidste Dages Hellige hadde forlatt Nauvoo og var på vei vestover for å finne et sted, hvor de kunde leve i fred, at de hadde slått sig ned underveis gjennem Iowa og ved Missouri-floden, hvor de ventet på, at tiden skulde komme, at de kunde begynne deres store reise over de vilde sletter og de enda villere fjell til et sted i klippedalene. Dette var i sommeren 1846.

De Forente Stater var da i krig med Mexico, landet like syd for Amerika. Flere kamper var utkjempet i Texas. Det nuværende California, Nevada, Utah og Arizona tilhorte Mexico. Det syntes rett og riktig, at disse vestlige land skulde være en del av De Forente Stater, så nu var tiden inne til å fullfore dette.

»Mormon«-utsendinger hadde bedt regjeringen i Washington om hjelp på deres tvungne flukt til vesten. Presidenten, hr. Polk, syntes tilboielig til å gjore dette, og så blev en ordre gitt for å få 500 av »Mormonerne« hvervet til hæren og marsjere til California for å assistere i erobringen. Denne »hjelp«, som de hadde bedt om, kom dog på en meget ubeleilig tid og ikke på den måte, lederne hadde ventet. Det forventedes, at der vilde blive regjeringsarbeide å utfore på veien vestover, men isteden blev de bedt om å gjore deres menn ferdig for hæren. Mange av de unge menn var borte fra leiren, enten som speidere eller for å arbeide for å erholde midler for folket. Ikke dessmindre blev mennene skaffet, ennskjont det tok mange familjefedre. Brigham Young, som var lederen på den tid, opmuntret dem til å la sig hverve. Det syntes vanskelig for mange nettop da, men hans profetoie så inn i fremtiden og så, at det vilde bli en stor velsignelse for folket. Som regjeringens soldater mottok de hvervede menn betaling, som de kunde bruke til sin familie, hvilket de også gjorde. Det vilde også sterkere end ord si, at »Mormonerne« var loyale mot regjeringen og trodde på dens fremtidige storhet.

På et mote holdt ved Council Bluffs blev det bestemt å skaffe de foronskede menn. Bud blev sendt til de forskjellige

bosteder. Stjernebanneret blev heist i en tretopp, og innrulleringsarbeidet begynte. Innen tre dager var den lille hær organisert og færdig til marsjen. De hadde et fint avskjedsselskap, som holdtes, ikke i praktfult oplyste ballsaler, men i løvhytter under trærne, hvor jordgulvet var nedtrampet av mange fotter. Her sa fedre og mødre og brødre og søstre og kjærester farvel til hverandre. Ingen kunde ved å gå ut på en slik tur vite, hvor mange nogensinde vilde vende tilbake. Hvis de ikke blev drept i krigen, kunde de dø av torst, sult eller gjenvordigheter i orkenen.

Bataillonen blev utstyrt ved Fort Leavenworth, og marsjen begynte derfra den 12 august, retningen var sydvest imot Santa Fe i Ny Mexico. Det var en lang, uhyggelig og tung marsj. Colonel Cooke, bataillonens kommandør, forteller oss, at mennene var i dårlig forfatning. Han sier, at nogen av dem var for gamle for en slik reise, nogen var for unge. De var meget udslitt av å gå tilfots fra deres gamle hjem i Nauvoo. Deres påkledning var knap. Det var ingen penger til å betale dem. Eslene var nedbrudte. Seks og otti menn var for syke til å fortsette, og disse og de fleste av kvinnene, som var med bataillonen, blev sendt til Pueblo, Colorado, hvor de blev hele den vinteren, og reiste videre til Saltsjødalen den neste sommer. Bataillonen forlot Santa Fe den 19 november. På mindre end en måned blev fem og femti flere menn for syke til å kunne fortsette, og disse blev sendt for å slutte sig til deres kamerater i Pueblo, hvor de efter store gjenvordiheter og lidelser ankom ved juletider. Hvorfor så mange menn bukket under, var fordi de måtte gjøre dyrenes arbeide ved siden av soldatenes, for de måtte hjelpe til å trekke vognene gjennem store strekninger av sann-ørken, og det mens de bar deres egne uldtepper, ammunisjon, geværer etc. Nogen ganger tok det tyve menn med rep for å trekke en vogn op en sannbakke. En av mennene forteller om oplevelsen på denne måte:

Vore lidelser nådde sitt høieste mål,
Når menn besjelet med vilje av stål,
Time for time og dag for dag
Med deres trekkdyr må ta et tak.
Vi ser mer end tyve menn, som går
Med sulten mave og gnagsår,
Bunnet til vognen de kjemper sig frem,
Kjemper for frihet, for land og for hjem.

I Tucson ventet bataillonen å ha en kamp med nogen mexicanske soldater, men de marsjerte gjennem byen uten å bli forstyrret. De fortsatte vestover orkenen og kom til sist til San Diego, California, den 29 januar 1847. Her så mange av dem for første gang det store blå hav, og det måtte ha

været et opmuntrende syn efter deres lange ophold i den tørre ørken.

Bataillonens menn blev hederlig frigitt den sommer, og de fleste av dem drog østover til Saltsjødalen, hvor pionerene var kommet. Mange av dem gikk rett til vinterkvarteret for å finne deres familier. Flere av bataillonens menn blev i California for å tjene litt penger. Nogen av dem fikk arbeide hos en kaptein Sutter, som hadde en stor ranch i American Fork ved Santiago-elven. Det var her, mens mennene grov en møllerenne, at gullet først blev opdaget i California, som forårsaket det store indrykk av minearbeidere fra østen til de nye gull-egne.

Nogen av bataillonmennene bragte med sig gull til nogen få hundrede dollars verdi.«

Deres løyalitet og opofrelse hadde bragt dem velsignelser.

DEN DANSKE MISSION.

ANKOMST OG BESKIKKELSE.

Ældste Homer Udell Petersen, Hinckly, Utah, er beskikket til at arbejde i Aarhus, medens Ældste Paul Woodrow Nielsen, Ephraim, Utah, er beskikket til at arbejde i København.

Disse Ældster ankom til København den 12. December, og idet vi byder dem velkommen til Danmark, haaber og beder vi, at de maa faa Glæde i deres nye Arbejde.

FORFLYTTELSE.

Ældste Robert Nelson er forflyttet fra Aarhus til Helsingør, hvor hans Medarbejder bliver Ældste Amos Jackson, som er flyttet fra København.

Alma L. Petersen,
Missionspræsident.

JULEKONCERT I KØBENHAVN.

Mandag den 16. December afholdt Københavns Kor en vellykket Julekoncert med Assistance af Violinisten Herr Frenzel og Pianistinden Frk. Schandorf.

Koncerten var stemningsfuld og Programmet var alsidigt. — Ved denne Koncert var Koret det første Kor i Danmark, som paa Dansk sang »O, Bethlehem, du lille By«, som findes i »Stjernen« 15. Dec., Side 558, og Stemningen forøgedes sikkert derved, at alle Lysene — undtagen Lysene paa de 2 saa smukt pyntede Juletræer og paa Forhøjningen — blev slukket.

163 overværede Koncerten, og deraf var over Halvdelen Venner.

SKANDINAVIENS STJERNE
Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør: Alma L. Petersen. | Redaktionssekretær og Translatør: William Ørum Pedersen.

BEDRE FØDE.

Det var en interessant Diskussion, som fornylig afholdtes i Folkeforbundets Organisationskomité i Genève, efter hvad Pressen oplyser. Det »blev fremholdt, at ved at forøge Levnedsmidlerne vilde Sundhedstilstanden forbedres«. Findes der nogle oplyste Mennesker, som betvivler denne Tanke? Rapporten siger videre:

»Det blev ogsaa udtalt, at Mennesker i store Dele af Verden blev fuldstændig underernærede«. Desuden fandtes der i de fattigste Egne »en meget stor Del af Befolkningen, som maatte nøjes med det mest nødvendige«.

Selv i de mere begunstigede Lande erkendte man, at Ernæringen hos en stor Del af Befolkningen var utilstrækkelig. Det paapegedes, at da De Forenede Stater i 1929 havde naaet deres Velstands Højdepunkt, fortalte den daværende Præsident Hoover, at ca. 6 Millioner Mennesker i Landet var underernæret. Og endnu værre Forhold var herskende paa samme Tid i andre Lande, som havde opnaaet en stor Grad af Udvikling.

Det paapegedes videre, at om det var muligt at forøge Levnedsmidlerne, vilde enhvers Levestandard forbedres, og paa samme Tid vilde det økonomiske Spørgsmaal eller Problem løses. Imidlertid har der været gjort betydelige Bestræbelser for at afhjælpe Jordbrugsforholdene ved at indføre Restriktioner paa Produktionen; det blev imidlertid paastaaet, at dette ikke vilde forbedre den almindelige Levestandard eller føre til en mere tilfredsstillende Helbredstilstand.

Den sidste af de ovennævnte Paastande anses for at være korrekt af mange Tænkere, som ikke staar i Forbindelse med »Folkeforbundets Organisations-Komité«. For at forbedre Landbrugernes økonomiske Tilstand var den Fremgangsmaade almindelig raadende at begrænse Produktionen af Levnedsmidler, endog med den Kendsgerning for Øjnene, at Hungeren vilde komme til det Land, som havde for megen

Føde. — Hvilken Modsigelse. — Hvor absurd synes det ikke altsammen. Og endda maa vi ikke være for hurtige til at kritisere og fordømme.

Efter megen Overvejelse og mange Undersøgelser har intelligente, tænkende og forsigtige Mænd faktisk draget den Slutning, at det fornuftigste, som kan gøres under de nuværende Omstændigheder, var dette at begrænse Produktionen af Levnedsmidler. Disse Mænd véd lige saa godt som nogen anden, at store Skarer af Mennesker er underernærede. Dog er de i Stand til at overbevise de lovmæssige Myndigheder og andre Embedsmænd, som repræsenterer Folket, med det Resultat, at Loven bemyndiger dem til at begrænse Saaningen og Høstningen af Korn til Føde.

Vi henviser til disse Ting, fordi de demonstrerer uden yderligere Bevis, at Tiderne er fuldstændigt ude af Led eller i Ulave, og at menneskelig Visdom har forfejlet sin Hensigt med at udtænke og planlægge Metoder, hvorved Ting kunde sættes rigtigt. Derfor er Usikkerhed, Forvirring og Frygt stadigt herskende i Regeringernes Sæder. Og dog vil de Embedsmænd, som sidder deri, de fleste — om ikke alle Tilfælde — med Glæde byde Freden, Trygheden og Lykken velkommen til Folket.

Er det muligt, at de vil komme til at nyde den indre Tilfredsstillelse at se den efterstræbte Tilstand blive herskende? Ja, om deres Folk vil holde de 2 store Befalinger — elske Herren deres Gud af deres ganske Hjerte, Sjæl, Sind og Styrke og deres Medmennesker som dem selv. Er Efterlevelsen af disse 2 Befalinger ikke en nødvendig Grundvold, hvorpaa Fred og Tryghed kan bygges? Selviskhed og Graadighed, som er Aarsagen til den nuværende Tilstand indenfor Forretnings- og Statslivet, maa tilintetgøres for at der kan skabes en vedvarende Fred. Man maa tænke og tale, hvad man vil, og handle som Loven bestemmer, men det bør ikke forglemmes, at det netop er formedelst disse Ting, at Verden styrtes ind i de kaotiske Tilstande, som nu er raadende. Reglen at »Magt er Ret« maa underordne sig den gyldne Regel om »Fred paa Jorden og i Menneskene Velbehagelighed« skal »dække Jorden (eller nogen Del deraf), som Vandet dækker det mægtige Havdyb«. Maa alle, som elsker Kristus, ihukomme dette og adoptere hans »Befrielsesplan«.

Joseph F. Merrill.

KØB MORMONS BOG!

—

Mormons Bog har nu snart været oversat til alle Landes Sprog, og naar den nu bliver trykt i Blindskrift, saa de Tusinder af Blinde kan læse den og blive bekendt med dens Sandheder, vil det maaske kunne siges, at den næst efter Biblen er den mest udbredte Bog i Verden.

En af Kirkens Generalautoriteter sagde ved en vis Lejlighed, at Efterlevelsen af denne Bogs Indhold vilde bringe Menneskeslægten tilbage til deres Gud. Paa Grundlag heraf er det, at vi har bestemt at gøre denne Propaganda for Salget af Mormons Bog, og da vi har et stort Oplag, vi gerne vil have i vore Medmenneskers Hænder, gør vi det saaledes, at vi i *Januar* giver Dem Anledning til at faa *2 Bøger* for Prisen paa *1 Bog*. Paa denne Maade faar De 2 Bøger til 2 Kr. i Stedet for 4 Kr. Lad denne Propaganda vise sig at give gode Resultater. — Giv Deres Venner og Bekendte en Mormons Bog.

Det samme Fortrin gives ogsaa ved Køb af den Kostelige Perle, som før kostede 1 Kr., altsaa 2 af disse Bøger for 1 Kr. Maatte det ønskes, kan De paa Forlangende faa 1 Mormons Bog og 1 Kostelig Perle for det samlede Beløb af 1,50 Kr.

Husk denne Pris gælder kun for Januar.

Bestil Mormons Bog og den Kostelige Perle paa Distrikts- og Missionskontoret.

NATURVIDENSKAP OG RELIGION.

Av *Frithjof Fluge.*

Spørsmålet om, hvorledes en skal forstå forholdet mellem videnskap og religion, har vært endel omtalt i »Stjernen« i den senere tid. Og i Ungdomsforeningens klasser har drøftelsen av religionen inntatt en bred plass med tendens til klarleggelse av, hvorvidt også naturvidenskapen kan få plass ved siden av den. Nu, slike diskusjoner vil vel alltid være i brennpunktet i et kirkesamfund. Men det synes likevel, som om ordskiftet har fått en dyp og alvorlig karakter, fordi dette spørsmål om forholdet mellem den videnskapelige og den religiøse livsholdning er såre aktuelt. Det er et av tidens kjerneproblemer. Det går neppe en dag, uten at artikler, foredrag, radiomeddelelser, diskusjonsinnlegg og begivenheter i det praktiske liv tvinger en til standpunkttagen. Det er ikke altid lett. For i dette spørsmål kreves det adskillig mer enn en vanlig porsjon åndelig kraft og klarsyn. Men fremforalt fordres det forståelse av menneskelivets mangfoldige former og uttrykksmåter. Man vil vel neppe i nogen legemlig eller sjelelig vanskelighet komme langt ved å stille sig avvisende til andres meninger, hvadenten disse er formuleret videnskapelig eller religiøst.

Nu må jeg også bekjenne, at tankevanskelighetene, som reiser sig ved et emne som dette, desverre langt overskrider min evne til å løse dem. Men det forhindrer mig ikke fra å gjøre et forsøk, for om mulig å stille spørsmålet i relieff og antyde noen løsninger. Men til det trenges det et utgangspunkt. Og enten man er enig eller ei, så kan det være nyttig å forlegge et slikt utgangspunkt til menneskelivet selv. Det, som skjer omkring en, er jo langt fra tilfeldig. Alt har en årsak, og likesåvel som årsaksloven har sin gyldighet i naturfenomenenes verden, vil alle menneskelige handlinger alltid ha sine beveggrunner.

Det er heller ingen tilfeldighet, at naturvidenskapen har hatt slik en seiersgang i de forløpne århundrer. Og en annen

sak er umiddelbart innlysende: det faktum, at videnskapen inntar en økende plass i vårt kulturliv, må ha en betydning. Intet i livet er betydningsløst. Det, som skjer, skjer nettop, fordi der er et *behov* tilstede. Ethvert skifte i ideer, i livsvaner, i religionen og i videnskapen kommer, fordi livet trenger et slikt skifte. Det er dette, en kaller utvikling. Å legge utgangspunktet for en analyse av videnskapens forhold til religionen i det *menneskelige* betyr, at man akseptere alt, som skjer med mennesket som svar på bestemte ønsker og behov.

Også de videnskapelige resultater er ønskelige fra et rent menneskelig synspunkt. Fordi om det finnes et meget tilspisset motsetningsforhold mellem religion og videnskap, så må ikke det forlede en til å tro, at religionen kommer fra en overnaturlig verden, og videnskapen hører hjemme hos djevelen. Religionen er hverken mer overnaturlig eller undernaturlig enn videnskapen. Begge erfaringsformer kommer fra mennesket selv, og intet er vunnet ved steilt å ville forklare deres nærværelse annetstedsfra. Men, vil man innvende, hvad nu med hensyn til videnskapens teorier om organismens utvikling gjennem årmillioner fra yrsmå celler til høist innviklede maskiner? Kommer ikke det i strid med bibelens lære om jordens skapelse i løpet av seks dager? Det er ikke nødvendig å nevne flere eksempler på et krasst motsetningsforhold. Hvad det gjelder om, er å undersøke nærmere, hvorfor slike motsetninger opstår, og hvordan man skal forstå dem. Like nyttig er det å analysere, hvad videnskap og religion egentlig er for noget, og hvilke behov og ønsker hos mennesket de egentlig er svar på og opfyllelse av.

For å begripe videnskapen, kan det være bra å se på dens resultater. Og da strikker det snart i øinene: hele det moderne samfund med sin teknikk og industri er anvendt videnskap. Mennesket har ønsket å bevege sig hurtig. Videnskapen har opfyllt ønsket, og i automobiler, jernbaner, dampskiber og flyvemaskiner, på under og over jorden kan individene ferdes med en fart, som snart nærmer sig sine mekaniske og fysiologiske grenser. Mennesket ønsket å få forbindelse med andre mennesker på avstand; å gripe og samle syns- og hørselsinntrykk. Videnskapen har gitt det telegrafen og telefonen, radioen og grammofonen, fotografien og filmen. Individet har begjært å slippe fri fra et slitende kroppslig arbeide og få tid til sjelelige sysler. Videnskapen har ikke sviktet. Det har utrustet mennesket med svære maskiner til å arbeide for sig, og bragt lettilgjengelige bøker og biblioteker. Mennesket har ønsket å leve lengere, friere og lykkeligere, å adle sine legemer, intellekt og temperament og å redusere sine

smerter til et minimum. Også her har trylleordet vært videnskapen. Sykdommer er blitt utryddet og gjort mindre farlige. Kjennskapet til legemets funksjoner har gitt bedre hygiene og ernæring. Levealderen er øket og mennesket blitt sundere.

Man skal ikke tale altfor ille om videnskapen. Det moderne menneske kunde i virkeligheten ikke eksistere uten den tilvekst, den anvendte videnskap har gitt det. Men, billedet *har* også en annen side. Mens dette skrives, utkjempes krigen i Etiopia. Det meddeles, at Italia er overlegen takket være sitt moderne krigsutstyr. Men også dette har videnskapen gitt mennesket. Geværer, tanks, bomber, giftgass og alskens ødeleggende midler er også videnskapens verk. Altså er videnskapen farlig.

Nei farlig er den ikke. Men den kan anvendes til opbyggende og nedbrytende formål. Den kunnskap, som videnskapen gir, er neutral. Neutral er endog den makt, som fremgår av denne kunnskap. Videnskapen kan vi altså, på grunnlag av dens anvendelse, betrakte som et verktøi. Og den kan som allt annet verktøi brukes til godt og ondt. Aldri har det vært mer videnskap enn idag. Men aldri tidligere har menneskene vært innviklet i sociale og kulturelle stridigheter, med nød, arbeidsledighet, klassehat og krig. Det er derfor en feiltagelse å tro, at fremskritt i videnskap automatisk medbringer fremskritt for mennesket i lykkelig henseende. Det avhenger av, hvilken *ånd* det er, som leder den med det videnskapelige verktøi utstyrte *hånd*.

Når man innrømmer videnskapen som verktøi en stor praktisk betydning, så får en ikke glemme, at dette verktøi er skapt av de videnskapelige *teorier*, av astronomi, fysikk, kjemi og biologi. Videnskapen er et system av kunnskap. Det går ikke an å akseptere de praktiske resultater av denne kunnskap, samtidig som man fornekter kunnskapene og teoriene. Dette gjør desverre ikke klart for sig under drøftelsen, og resultatet blir meget uheldige selvmotsigelser. Nu er det å bemerke, at videnskapen som et system av kunnskap har gått sin seiersgang tiltross for de menneskelige fordommer. Hadde ikke menn som *Giordano, Bruno, Gallilei, Keppler, Kopernikus, Newton* og mange andre kjempet for sine opfatninger tvert mot geistlighetens og teologiens opfatning, og utsatt sig for åndelig knebling fra kirken, vilde vi aldri ha hatt den civilisasjon, vi er besiddelse av. Noget godt er det altså kommet ut av motsetningsforholdet. Men kommer det også noget godt ut av det under den brytning, som pågår idag? Det vet man ikke. Naturligvis kan man si endel om det, når den videnskapelige erkjennelse viser sig å være sann. Men er den det til alle tider? Har f. eks. videnskapens tals-

menn rett til å redusere religionen til syke sjelers hjernespinn? Spørsmålet er meget viktig, og det løses ikke ved at det legges bort, men må utforskes fordomsfritt. Tretter det ikke leseren for meget, skal denne side berøres med antydninger til positive løsninger senere i artikkelen.

Videnskapen er efter ovenstående utredning mange ting. Det er et verktøi til å beseire materien med. Det er en bestemt metode. Men det er også en viss makt som følge av metodens bruk. Dette henger sammen med videnskapens *kunnskapsmoment*. All kunskap kan være makt. Og at videnskapen er det, viser de ovennevnte opfinnelser. Som et system av kunnskap er videnskapen vår *tankes* angrep på virkeligheten. Gjennem erkjennelsen søker man å bringe svar på spørsmålet: *Hvad* er det, som foregår, og *hvorledes* foregår det? Men dermed er ikke sagt noget om, *hvorfor* det er slik.

Det finnes meget i det syn, at videnskapen bærer skylden for det tankekaos, som finnes i verden idag, et tankekaos, som har bragt stor forvirring og opløsning i sitt spor. Men det er på den annen side nokså naturlig. Det vil alltid bli kaos, når menneskenes private meninger om, hvorledes dette og hint bør være, brytes ned av sannheten om slik det *virkelig* er. Sannheten er alltid frigjørende. Men frigjørelsen er en trang og hård fødsel, som har kaos og opløsning med sig. Den praktiske videnskap har gitt meget. Hvad den har gitt med den ene hånd, har den likevel tatt med den annen. Videnskapens fremskritt har vært som et tveeget sverd på vår tankes faste punkter.

Som f. eks. på vår opfatning av verden. Et av de tydeligste resultater av videnskapen er den makt, den har gitt mennesket i dets forhold til universet. Dets maktområde er stadig blitt øket. Men i samme øieblikk har de berøvet mennesket den stolte overbevisningen om å være en helt i det kosmiske skuespillet, og avsatt det fra sin trone på verdens midtpunkt, og redusert det til et produkt av en årmillioner lang utvikling, til en ubetydelig snylter på en planet, som kredser omkring en av stjernene i et milliontallig stjernesystem.

Men forestillingen om altet er også en religiøs forestilling. Menneskenaturen krever nu engang å være et midtpunkt. Det forlanger å være noget mer enn en ansamling av elektroner eller en sammensetning av bestemte kjemiske og fysiske størrelser. Det vil ha en opgave, en mening, et mål i tilværelsen. Her har da det skjebnesvangre motsetningsforhold mellem videnskap og menneskenatur opstått. Og det er ennu uløst. Man merker det i motsetningene mellem legeme og sjel, ånd og materie, naturlig og overnaturlig, guddommelig og menneskelig, fantasi og virkelighet o. s. v. Videnskapen har

grepet inn i det religiøse verdensbilledet. Er det heldig? Er det riktig? Før en gir svaret, kan historien komme en til hjelp. Var det ikke den samme konflikt i middelalderen? Kjempet ikke videnskapens talsmenn også da en kamp mot det religiøse verdensbilledet? Og gjorde de det ikke med rette? Hvorfor er det så ikke riktig idag? La oss analysere spørsmålene nærmere og angripe dem videnskapelig, d. v. s. med tanken og søke å spalte fordommene ut.

Hvad er da det religiøse verdensbilledet? Det er jo åbenbart ikke bare mening, hensikt og formål i tilværelsen, men det er denne mening og hensikt underbygget på en *bestemt* måte, efter et visst skjema. Det går jo alltid en mengde kunnskapsforestillinger inn i det religiøse verdensbilledet ved siden av trangen til å se ønsker og idealer og formål i det. Disse kunnskapsforestillinger må stå for individets egen regning og kan veksle i de forskjellige religioner. Kunnskapsforestillingene kalles for teologier. Det er mot disse teologier, at videnskapen har rettet sine kraftigste slag. Ikke mot den religiøse følelse eller mot religionen. For hvad er nemlig religion? Det har aldri vært og vil aldri bli det, som mange mener, det er: lære, systemer, dogmer. Disse tre tingene henhører under teologien. Religion er ganske enkelt *liv*, aktivitet, tro. Det er en bestemt innstilling overfor virkeligheten. Og denne innstilling kan ikke videnskapen bortforklare. Det gjør den heller ikke. Tvertimot så kan den — ved å fjerne teologiens skjemaer og kunnskaper — bety en økning av religionens makt og giv støtet til sundere og bedre religiøsitet. *Den religiøse erfaringen kan intet menneske benekte, fordi den finnes i alle mennesker.* Men den kan tolkes på forskjellig vis og danne mange teologier. Alle mennesker trenger tro for å leve livet. Ti tro er grunnlaget for all handling. Og motivene for slike handlinger ligger aldri i tanken, men i *følelsen*. Men tro motiver, følelse og handling er nettop det konstituerer religion. Den er like nært forbundet med livet som tanken og som sanseapparatene. Feilen ligger i, at man har forvekslet religion med lære, mens den er aktivitet, tro. Den betyr en viss måte å få erfaringer på, akkurat som videnskapen er annen måte få bestemte erfaringer om livet på, kunsten en tredje osv.

Videnskapen er en verden av kvantitative størrelser, hvor naturalisme og determinisme hersker. Ingen kan komme forbi videnskapens kjennsgjerninger. De er nødvendige for å kunne leve livet. Men den verden av ideelle verdier, hvor menneskeånden, hvor følelserne og troen, hvor idealene og forhåpningene, hvor tilliten til mål og mening hører hjemme, den er like så viktig og nødvendig. Intet våkent menneske kan benekte dette. Men hvordan blir det så med det motsetnings-

forhold, som eksisterer? Og hvorledes kan det opheves? Hertil er det å svare, at det faktisk intet motsetningsforhold finnes. Videnskapen behandler jo ikke og utforsker ikke en annen verden enn religionen. Det finnes ikke to virkeligheter. Det hersker bare en. *Men videnskap og religioner to forskjellige og efter sitt vesen adskilte måter å betrakte denne verden på.* De samme stjerner, som får forskeren til tankemessig å forstå dem, fremlokker det religiøse menneskes ærefrykt og følelser. Men det er de samme stjerner. En matematiker, som i sin kikkert undersøker månen, lar tanken og erkjennelsen lede sig. Men den samme måne kan sette et elskende par i de forunderligste stemninger. Det er mennesket selv, som skaper motsetninger, hvor det ingen motsetninger finnes, fordi det ikke makter å forene de to sider av sitt vesen: tanken og følelsen til en harmoni og helhet. Det ligger nu engang i menneskets vesen å dele tingene op. Og er man ikke klar over de sjelelige akter, som foregår, kan det lett komme til vanskeligheter.

Videnskapen koncentrer sig om virkeligheten på en bestemt begrenset måte, hvor vurderingene aldri får komme til. Derfor er den noitral. Religionen er en annen vei til virkeligheten, hvor følelseslivet koncentreres omkring den. Kunsten er ennu en tredje måte, hvor atter andre sider av følelseslivet fungerer på sitt vis. Videnskap, religion og kunst er alle forskjellige funksjoner av menneskeorganismen, som er der, fordi livet trenger dem. Forenes de i en høieres syntese, forsvinner motsetningene.

Men, og der finnes et meget stort men, en begrenset instilling medfører alltid en begrenset anvendelse. Man kan ikke måle videnskapens resultater med følelsen. Dette skjer ofte, og straks heises stridssignalene. Man kan heller ikke bortforklare den religiøse erfaring med videnskap. Heller ikke kunsten. Men nutidsmennesket har ennu makte å heve sig over et slikt motsetningsforhold. Derfor er det like urimelig å bevise religionen ved hjelp av videnskap som det er å avvise videnskapen ved hjelp av religionen.

Denne artikkel er kun ment som en liten orientering. Og den står helt på forf.s egen regning. Og skulde det bli noe ordskifte om det blandt leserne, så la det være klart, at igrunnen så mener vi alle det samme. Det er bare i spørsmålet om forklaring, man ikke kan enes. Undersøkelser i laboratorier har overbevist mig om, at videnskapen aldri kan gjøre religionen rangen stridig. Og motsatt behøver det sannhetselskende menneske ikke være redd for, at religionen skal stanse videnskapens seierrike fremmarsj. *Frithjof Fluge.*

Udgivet af den danske og norske Mission. Ansvarlig: Alma Petersen.

Trykt hos F. E. Bording A/S